

**Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1930-1932 : Ep. L
45 - 63**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

X

mårbacka Succed 5.9.1931.

Allrakäraste vän!

En gåeng i världen skulle
jag väl skriva ett ordecckligt brev
och för det första tacka så inner-
ligt för hjälpen med Diilectatet.
När jag sånde av första exempla-
ret med posten var jag nå genou-
nöjd med det, men efteråt hade jag
hela tiden säccvetskväl, därför
att jag ju icke kunde veta

om Lilbeck ännu såg lika dött
ut som för 30 år sedan. Så att
jag hade nästan väntat mig en
baklava.

Minns du en grevinna Wacht-
meister, som vi ett par gånger
räknat på Klara Larsson och Graed.
Hon var nu enka och bodde i
en villa nära Hålsingborg och skrev
och bjöd mig till sig. Det passade
sig så, att på torsdagen skulle Annelie
till Hålsingborg, och då fick jag
följa med och stanna hos grevini-
nan en fjera timmar. Emel-
lertid var hon väl rädd, att
vi inte skulle stå ut med var-
andra så länge, och hon före-

blev en biltur till Kullaberg. Det
blev också så och var härligt, men
du förstår, att när jag kom åter
till Tarup strax före midnatten,
hade jag åkt genom hela Skåne och
hade ett ganska surrande huvud.
När jag kom på rummet la jag ditt
brev där, och då började hjärnan
surra ännu starkare. Emellertid
gick jag tidigt till sängs, lade mig
och tänkte några timmar. Se-
dan skrev jag det kladdiga kon-
ceptet, som du fick, klockan
3 på natten var alltsammans
färdigt. Jag vet, att brevet blev
skickat till Bara i tid, men
där hade de tydligen låtit det

ligga, så att det avgeck först på
måndag. I alla fall gick ju allt
lyckligt, och jag tycker, att du
hade gjort en mycket ståtlig över-
sättning. Från Lilbeck har inget
ting anhörts. De borde ha telegrafe-
rat. På onsdag kom ett av deras
vanliga ilbreo med bävaren att
manuskriptet skulle säändas dem.
I fall säändningen skulle man-
kera kunde de då läsa upp talet.
Men det var ju för sent att göra
något åt saken. Det är nog
inte värt att någon mer gång

[5. 9. 1931]

inlåta sig på sådana företag.

Tyskarna göra mig verkligen
mycket bekymmer. En skattlära-
rinnor från en Berlinförestad
har upprättat en privatskola,
som kostar 8000 M. och ber att
jag skall hjälpa henne med ännu
stone 4000. Hon skriver ett myg-
ket vackert brev och sänder
ett stort paket kilo Holgersson-
teckningar, akvareller och fint
uppklistrade, med gräslika. Ja,
till henne måste jag ju sa-
ra nej.

● Paul Meckel önskar ett lån
(Darlehen) Han har skickat
ett rättsligt dokument om
sin stiftelse. Årlig avgift är
1 Mark. Stodgarna har jag nu
läst. Ett Lagerlöpshem skall bilda
s i Schwarzwald etc. Ja, jag sä-
der det, så kan du skicka
allt i post tillbaka till honom.
Jag ser det ett förslag till svar
och så till dessa båda.

Det hade nog kunnat bli
roligt på Torup detta år med
Annelie och Lederströms, men
nu vara vi ju samliga
dagarna riktigt oroliga för
den sjukna, så att stämningen

var fredlig och lugn, men
inte glad. Jag tyckte mycket
om Barons Lederström, han
var en riktigt präktig succedé
gamnaldags herre och "Elle"
var snäll och treolig och i-
blandt litet nervös. Jag blev god
vän med den under 14 dags
daglig samvaro, som du kan
förstå. - Maten var mycket
finare än förut och ären, -
det var väl för broderns
skull. Henriette blev all-
så lite i uisitet och gam-
mal, medan han låg, men
naturligtvis styrde han
hela hushället och oss alla,

Om han jag Doorman här
på andra dagen. Han har
hittills varit väldigt bra
och sömnig. Herrens hjärta är
visst dåligt, han blir så und-
fädd och går sämre än jag.
Nu sitter han och skall skriva
en jillsaga. Om avresa talar
han aldrig -

Här kommer en mängd
brev för dig att ta hand om
Tack på förhand.

Tusen gånger tusen hälsningar
min älskade vä

Sin Selma.